

كۆدەنگى موسلمانان دەربارەى ئەوەى الله تعالى له ئاسمانە لەسەر عەرشەكەي

كۆكردنە*وەى* محمد بن شمس الدين

وەرگێڕانى گروپى

إجماع المسليمن

على أن الله (الله)

في السماء على عرشه

كۆدەنگى موسلمانان دەربارەى ئەوەى الله (ﷺ) لە ئاسمانە لەسەر عەرشەكەي

كۆكردنەوەى: محمد بن شمس الدين

> وەرگێڕانى: گروپى ئەثەر

۱٤٤٤ي کۆچىي

مُقتِكِلِّمْتَهُ

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمدلله رب العالمين، والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد (ﷺ) وعلى آله وصحبه أجمعين.

اللهم أرنا الحق حقا وارزقنا اتباعه، وإرنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه، أما بعد:

موسلمانی بهریز و سهنگین، ئهم نامیلکهیهی بهردهستت که ناوی ((إجماع المسلیمن علی أن الله (ﷺ) فی السماء علی عرشه) (کودهنگی موسلمانان دهربارهی ئهوهی الله (ﷺ) له ئاسمانه لهسهر عهرشهکهی))، که ئهمهش کودهنگی هاوه لان و سهلهفی سالمح و ئههلی سوننهت و جهماعهته، وه بیروباوه پی موسلمانانه دهربارهی پهروه ردگاری خویان، به پیچهوانهی ئههلی کوفر و گومرایی له جههمییهکان و هاوشیوه کانیان، پهروه ردگار کاری بو ئاسانکردین و توانیمان وه ریگیرین بو سهر زمانی شیرینی کوردی، به مهبهستی ئاشناکردنی موسلمانان به بابهتیکی ههستیاری دینه کهیان، پهروه ردگار پاداشتی خیری شیخی به پیزمان شیخ محمد بداته وه بو کوکردنه وهی ئهم ئایهت و فهرمووده و ئه ثهرانه، پاشان شیخمان خوشحال بوو به وهی پیمان وت نامیلکه کهی وه ره گیرین بو زمانی کوردی، داواکارین له الله (ﷺ) ئهم کارهمان لی قه بوول بفهرمویت و بیخاته تای ته رازووی چاکه کانهان و به هویه و پر زگارمان بکات له و پوژه ی که مندال پیر ئه کات له به رسختییه کهی، به راستی پهروه ردگارمان زور به ره حمه...

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

گروپى ئەثەر

۲۳ / جماد الآخرة / ۱٤٤٤ى كۆچىي

قهزای کهلار / پاریزگای سلیمانی / ههریمی کوردستانی عیراق

پیشه کی نوسهر:

بسم الله والحمد والصلاة والسلام على رسول الله (ﷺ)، پهروهردگار هاوكاريم بكه و كارم بۆ ئاسان بكه ئهى پهروهرگارى كريم، وه پاشان:

ههموو ئوممهت هاوران بهبی را جیاوازیی که آن (مل) -وهکو چون خوی پی ناساندوین- له ئاسمانه لهسهروو عهرشهوه، تاکوو جههمییهکان دهرکهوتن، دوای ئهوه کومه لینک له موعته زیله بهدوایانکهوتن، وه وتیان که: (آن له ههموو شوی نینیکه)، وه هیشام فوطی موعته زیلی وتی: (که آن له شویندا نییه)، وه ئهوانه ههمیشه ره تکراوه و شاذن له ئومه تی موحهمه د (مل)، ئههلی سوننه وه لامیان ئهده نهوه، خه لکی عهوام رقیان لیبانه، تاکوو ئه شعه ریبه ت و ماتوریدییه ته هاتن له سهده ی چواره می کوچیی بو زیندوکردنه وه و لهخوگرتنی مهزهه بی فوطی، وه بلاوکردنه وه ی له نیو خه لکیدا، له ژیر سهرپوشینکی تهقیه دا (۱۰)، ههروه ک چون ابن بلاوکردنه وه و بویری ده رخستنیان نه بیده عدا کومه له زندیق و ئه شعه ریه کانی خویان بشارنه وه و بویری ده رخستنیان نه بیت بیجگه له زندیق و ئه شعه ریه کان).

بۆیه کاتیک خویان پالدایه سولتانه کان، و خوشه ویستی ئه وانیان به دهست هینا، وه پله و پوستی دادگا و فتوادانیان وه رگرت ، بیروباوه ری خویانیان ئاشکرا کرد و بلاویان کرده وه له نیو خه لکیدا، (أَلَمْ یَعْلَمُوا أَنَّ اللهَ یَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَبَعْوَاهُمْ وَأَنَّ اللهَ عَلَّامُ الْغُیوبِ) (۲)، واته: (ئایا نه یان زانیوه که بیکومان الله ئاگاداره به نهینی و چپه یان، به راستی اللهٔ ئه و په راده به ئاگا و زانایه به شاراوه و په نهانه کان).

وه ئهگهر ئايهته کانی قورئانيان بۆ بهينيته وه، واتاکانيان تيکدا، وه کاتيک فهرمووده کانی پيغهمبه ريان (ﷺ) بۆ دينيته وه، رهتيان کرده وه به بيانووی ئه وه ی که ناحاده (۳)، ياخود هه ول ئه دهن ته ضعيفی بکهن (به لاوازی دابنين)، ياخود واتاکانی

⁽۱) تەقىيە واتە: شاردنەوەى بىروباوەر.

⁽٢) التوبة : ٧٨.

٣) فەرموودەي ئاحاد:

۱) پێناسه کهی له ڕووی زاراوهوه: ئهو فهرموودهیه که مهرجه کانی موتهواتیری تێدا نههاتبێته جێ.

تیک بدهن، وه ئهگهر وتهکانی هاوه لان و ئههلی عیلمیان بو بهینیتهوه، ههمان ئهو شتانه ئهکهن که بهرامبهر به دهقی دوو وهحییه که کردویانه (واته قورئان و فهرمووده)، یاخود ئهو زانایه تومه تبار ئه کهن به تهجسیم و کوفر، وه ئهگهر پییان بلینی: (هَلْ عِندَ کُم مِنْ عِلْم فَتُحْرِجُوهُ لَنَا) (۱۵)، واته: (ئایا هیچ زانیاریه کتان لایه، تا ئاشکرای بکهن بومان و دهری ببرن)، هیچیان لا نادوزیتهوه جگه له غهلبی فهیله سووفه کان نهبیت، وه وشه کاری کاهینه کان وه کو وته کهیان که ئهلی زالذی این الاین لا أین له)، واته: (ئهوه ی کاتی دروست کردووه، ناکری ئام پازه کانی کاتی به سهردا جیبه جی ببین).

۲) حوکمه کهی: سوودی زانستی تیوری ههیه (العلم النظری)، واته: ئهو زانستهیه که لهسهر تیروانین و به لگهدار کردن وهستاوه، واته پیویسته لیکولینهوهی لهسهر بکری که ئایا صه حیحه یان نا.

۳) بهشه کانی فهرمووده ی ئاحاد به گویره ی ژماره ی پنگاکانی:

أ) مشهور (بهناوبانگ).

ب) عزیز (دهگمهن).

ت) غريب (نامۆ).

ئههلی بیده ع ئهم جوّرانه رهت ئه کهنهوه له بواری بیروباوه پدا، به بیانوی نهبوونی یهقین ده رباره ی فهرمووده که، به پیچهوانه وه ئههلی سوونه و جهماعه گهر بوّیان ده ربکه ویّت که فهرمووده که صیحیحه ئه وه کاری پیده که ن، جا با غهریبیش بیّت، والله أعلم بالصواب.

⁽٤) تهجسیم واته جیسم بۆدانان، مهبهستی ئهوهیه که نههلی بیده ع ئهو کهسانه تومه تبار ئه کهن بهوه ی که گوایه ئهمان لهوانهن که وا جیسم بو ش (ﷺ) دادهنین، که ئهمه درویه کی ئاشکرایه و ئههلی سوننهت و جهماعه تبهریین له بیروباوه ربی کوفریی جیسم دانان بو ش (ﷺ)، پاکی و بیگهردیی بو ئهو زاته بلنده، والله أعلم بالصواب.

⁽٥) الأنعام : ١٤٨.

⁽٦) الأنعام ؛ ١٤٨ و ١٤٩.

ئەگەر يێيان بڵێى: (قُلْ هَلُاً شُهَدَاءَكُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ) (٧)، واته: (پێيان بڵێ: ئادەي ئەو شایهتانهتان بهیّنن که شایهتی دهدهن)، که 📸 ئهو شتهی فهرمووه دهربارهی زاتی خوی که ئیّوه دهیلیّن، یاخود یینغهمبهرهکهی (ﷺ) وای دهرباره فهرموو بیّت، یاخود هاوه لانی پیغهمبهره کهی دهربارهی وایان وتبیت، ناتوانن هیچت بن بهینن جگه له چەند دەقىكى گشتى، كە ئىمە لەوان زياتر لىوەى نزىكىن، ياخود بە حفهرموودهیه کهوه دین که شیخهیه کهیان عبدالقاهری بهغدادی بهناوی علی کوری ئهبی طالیب (ه) دروستی کردووه، وه وازیان له قورئان و سونهت و وتهی هاوه لان و ئيجماع هيناوه، شويني ئهوه كهوتن كه شهيطانه كان ده يخويندنهوه بهسهریاندا له کتیبهکانی یونانیه کونهکان، بو ئهوهی رهددی وتهکانی 🕅 💨 بدەنەوە بەوپەرى بويرىيەوە، سەرنجبدە شىخەكەيان الآمدى كە كتىبەكەى پرکردووه له (طلاسم)ی شهیطان که له فهیلهسووفهکانهوه وهریگرتووه، ئهلنی: (لهوانهیه بهرامبهر لیرهدا دهست بگریت به رووکهشی قورئان و سوننهت و وتهی هدندیک له ئیمامه کان، وه هدموو ئدمانه بدلگهی گوماناوین و ناکریت به کاربه يندرين له بابه ته يه کلايي کراوه کان، ههر بويه وامان هه لبرارد که يشتي تى بكەين و كات بە ھىنانەوەى ئەو بەلگانە بەفىرۆ نەدەين، لە كاتىكدا ئەيبىنى له بابهته دینییه کان و ناسینی 📸 (ﷺ)دا، قسه کانی ئهرسطو ده کاته پالپشت و ئەيھێنێتەوە، سەرنج بدە كە چۆن سەرشۆرىيى روو دەكاتە دىنى ئەھلى گومرايى، ئهوان له كوين كه الله ﴿ وَهُ اللَّهُ ﴿ وَهُ اللَّهُ ﴿ وَهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ إِلَّا اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلًا تَعْقلُونَ) (٨)، واته: (ئايا ئهوانه له ريّگهي تهوراتهوه پهیمانیان لئ وهرنهگیراوه که به ناوی پهروهردگارهوه شتیک نهلین جگه له حدق و راستى؟ خو هدرچى له تدوراتدا هديد، ئدوانه خويندويانه و دديزانن!، بێگومان ماڵی قیامهت، بهههشتی بهرین، چاکتره بۆ ئهوانهی که خواناسی و دينداري دهكهنه كالآي بالآيان، باشه ئهوه تاكهي ژيرنابن؟!).

يهروهردگار راستى فهرمووه: (وَمَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِن يَتَبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿ فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحِيَّاةَ الدُّنْيَا ﴿ ذَالِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ

⁽٧) الأنعام: ١٥٠.

⁽٨) الأعراف : ١٦٩.

هُو أَعْكُرُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُو أَعْكُرُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ) (٩)، واته: (ئهوانه لهوبارهيهوه هيچ جوّره زانست و زانيارييهكيان نييه، به للكو ههر شويني گوماني بي سهر و بن ده كهون، له كاتيكدا كه گومان به هيچ شيوهيه ك جيّي حهق و راستي ناگريتهوه گ گوئ مهده بهو كهسهي كه ياخي بووه له ياد و بهرنامهي ئيمه، مهبهستيشي نهبووه ته نها ژياني ئهم دنيايه نهبيت ههر ئهوهندهي ليّ دهزانن و عهقليان ههر ئهوهنده دهبريّت، بهراستي ههر پهروهردگاري تويه كه چاك دهزانيت كي له ريبازهكهي لايداوه و گومړايه، وه كييش ريبازي ئيمان و هيدايهتي گرتوته بهر و شايستهي ريزه).

وه لهبهر ئهوه، لهم چهند لاپهره کهمهدا ئهوهی کۆدهنگی ئههلی عیلمم گواستووهتهوه، باس ئهکهم، دوای باسکردنی ئایهتهکانی قورئان که به للگهن لهسهر بابهته که، وه و ته ی پیغهمبهری خوا (گ)، وه ههندی له هاوه له به پیزه کان، وه خانهواده پاککراوه کهی پیغهمبهری خوا (گ)، وه من ئهو فهرمووده و ئه ثارانه باس ئهکهم که صهحیح و روون و ئاشکران، گهرنا بیتوو بگهرییته وه بی پهرتووکهکانی سوننه و موسنه ده کان زوریک ئهدوزیته وه لهوهی که دامناوه، به لام ئامانجی کتیبه کهم: (کوده نگییه)، بی په کورتم کرده وه، وه ههرکهسیک زیاتری ده ویت با کتیبی [العلو]ی ذهه بی بخوینیته وه، له ویدا زور باش و چاک نوسیویه تی.

⁽٩) النجم: ١٨ تا ٣٠.

يەكەم: ئايەتەكانى قورئانى پيرۆز

لیّره ئاگاداری دهدهم که من به تهواوی سیاقم گواستوّتهوه، وه ئامانجم ههیه لهمهدا، که ئهو کهسهی تهدهبور بکات و بیر له سیاقه که بکاتهوه ئهبینی له پیش و پاشییهوه جهختکراوتهوه له واته کهی، سهرفرازیی بو ئهو کهسهی تهدهبور ده کات و بیری لی ده کاتهوه.

(إِنَّ رَبِّكُو اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْسِ يَغْشِي اللَّيْلُ النَّهُ رَبُّ يَطْلُهُ حَبْينًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْنُ تَبَارَكَ اللهُ رَبُ اللهُ رَبُ الْعَالَمِينَ) (۱۰)، واته: (بينگومان پهروهردگارتان الله (هايه که دروستکاری ئاسمانه کان و زهوييه له ماوهی شهش روّژدا، پاشان بهرزبوويهوه بو سهر عهرشه کهی، بهشهو، روّژ داده پوشيت، له کاتيکدا به شينه يی عهوداله بهدوايدا، خوّر و مانگ و ئهستيره کان ههموويان به فهرمانی الله کهوتوونه ته گهر و له فهرمانی دهرناچن، ئاگاداربن و بزانن و تيفکرن که ههرچی دروستکردن و برياردانه ههر بو ئهوه، موباره ک و پيروز و گهوره يه زاتی الله (های)ی پهروهردگاری جيهانيان).

۲) إِنَّ رَبَّكُو الله الَّذِي خَلَق السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّة أَيَّامٍ مُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَيِرُ الْأُمْ مَا مِن شَفِعٍ إِلَّا مِن بَعْدِ إِذْنِهِ ذَاكِمُ الله رَبُكُو فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكُرُونَ) (۱۱)، واته: (به راستی پهروه ردگاری ئیوه ئه و زاته یه که هه موو ئاسمانه کان و زهوی دروستکردووه له شهش روزدا، پاشان به رزبوویه وه بو سهر عه رش و قه راری گرت (باوه رمان پییه تی، به لام چونیه تیکهی نازانین)، الله هه موو کاروباره کان هه لاده سورینیت، هیچ تکاکاریک نییه (بو که س)، مه گه رله پاش ریگه دانی ئه و نه به روه ردگاری ئیوه یه که واته هه رئه و بپه رستن، ده ی ئایا ئیوه بیرناکه نه وه؟).

⁽١٠) الأعراف: ٥٤.

⁽١١) يونس: ٣.

المر تلك آيات الْكِابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِن رَبِكَ الْحَقُ وَلَكِنَ أَكُثُرَ النَّاسِ لَا يُوْمِنُونَ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ وَسَعَّى الْعَرْسِ وَسَعَّرَ الشَّمْس وَالْقَمَر كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مَسَمًى يُدَيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّمُ بِلِقَاءِ رَبِكُمْ تُوفِنُونَ) (۱۲)، واته: ((ئەلىف، لام، را) ئەمانە ئايەتەكانى پەرتووكى ئاسمانين، وه ئەوەى نيرراوەتە خوارەوه بۆ تۆ لە لايەن پەروەردگارتەوه ھەق و راستە بەلام زۆربەى خەلكى باوەر ناھينىن ئەو خوايەى ئاسمانەكانى بەرزكردۆتەوه بى ھيچ پايە و ستونيك، وەك دەيبينن، پاشان بەرز بووەوه بۆ سەر عەرش و قەرارى گرت وه خۆر و مانگى رام ھيناوه (بۆ خزمەتكردنى خەلكى)، ھەر يەكەيان دەگەريت تا كاتى دياريكراو، ھەموو كاروباريك ھەلدەسورينى و ئايەتەكان روون كاتى دياريكراو، ھەموو كاروباريك ھەلدەسورينى و ئايەتەكان روون كاتى دياريكراو، ھەموو كاروباريك ھەلدەسورينى و ئايەتەكان روون يەروەردگارتان دانيابن).

٥) (وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَيِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿ اللَّذِي خَلَقَ اللَّهُمَا وَي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْدَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿ وَإِذَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا يَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْدَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿ وَإِذَا

⁽١٢) الرعد : ١ و ٢.

⁽١٣) طه : ١ تا ه.

قِیلَ کُمُمُ الْجُدُوا لِلرَّمْدَنِ قَالُوا وَمَا الرَّمْدُ أَشْجُدُ لِمَا تَأْمُنَا وَزَادَهُمْ نَفُورًا ﴿) (١١) واته: (پشت بههسته به پهروهردگاری زیندوو، که زاتیکه ههرگیز نامریّت، تهسبیحات بکه به ستایشی ئهو، بهسه بو تو که آن ناگاداره به گوناهی بهنده کانی شاهو پهروهردگارهی که ئاسمانه کان و زهویی دروستکردووه وه ئهوهیشی له نیوانیاندایه له شهش روّژد، اله پاشانیش بهرزبوویه وه بو سهر عهرش و قهراری گرت، ئهو پهروهردگاری میهره بانه، کهواته پرسیار له زاتیک بکه که به ههموو شت زانا و ئاگاداره وه وه کاتیک بهوان بوتریّت سوژده ببهن بو پهروهردگاری میهره بان، نهلیّن: (پهحمان کییه؟ (ئیمه نایناسین) ئایا سوژده ببهین بو ئهو زاته یکه تو فهرمانمان پی ئهده یت؟)، وه (بهم داوای سوژده بردنه) دورکه و تنه وه یاتر ده بیّت).

⁽١٤) الفرقان : ٥٨ تا ٦٠.

⁽١٥) السحدة : ١ تا ٦.

تا زهوی (تاکوو روزی دوای)، له پاشان ههموو ئهو کاروباره بهرز دهبیتهوه بو لای خوی له روزی دوای)، له قیامه تدا) که ئهندازه کهی ههزار ساله لهو سالانهی ئیوه دهیژمیرن هی ئهو پهروه ردگاره زانایه به ههموو نهینی و ئاشکرایه ک، به ده سه لات و میهره بانه).

۷) (هُو ٱلَّذِی خَلَقَ ٱلسَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضَ فِي سِتَّة أَیَّامٍ ثُمُّ ٱسْتَوَیٰ عَلَی ٱلْعَرْشِ یَعْلَمُ مَا یَلِجُ فِی ٱلْأَرْضِ وَمَا یَغْرُجُ مِنْهَا وَمَا یَغْرُجُ مِنْهَا وَمَا یَغْرُجُ فِیها وَهُو مَعْکُمْ أَیْنَ مَا کُنتُ وَٱللّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِیلً (۱۲)، یَغْرُجُ مِنْها وَمَا یَغْرُجُ فِیها وَهُو مَعْکُمْ أَیْنَ مَا کُنتُ وَٱللّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِیلً (۱۲)، واته: (الله تُعَمَلُونَ بَصِیلً السمانه که ئاسمانه که ئاسمانه که ئاسمانه که و زهوی دروست کردووه له شهش روژدا پاشان بهرزبوویه وه بن سهر عهرش (باوه رمان پنی یه تی به و شیوه ی شیاوی خوا بنی)، دهزانیت چی ده چیته ناو زهوی وه چی لنی دیته دهره وه، وه چی له ئاسمانه وه دیته خوار، وه چی بن سهرده که وی وه له ههر کوی بن، الله که لتانه وه الله ههر کوی بن، الله که لتانه وه الله به ههر شتیک که نه یکهن).

۸) (مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْعِزَّةَ فَلِلهِ ٱلْعِزَّةُ جَمِيعاً إِلَه يَضْعَدُ ٱلْكَامِ ٱلطَّيْبُ وَٱلْعَمَلُ ٱلصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَ وَٱلَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّاتِ لَمُمْ عَذَابً شَدِيدٌ وَمَكُرُ أُولَتَبِكَ هُو يَبُورُ) (۱۷)، واته: (ههركهسێك گهورهيى و سهربهرزى ئهوێ، له الله بوێ، چونكه بهراستى ههموو گهورهيى و دهسه لات ههر بۆ الله (ش) یه وتهى پاک و چاک تهنها بۆ لاى ئهو سهرئهكهوێ، وه (وتهى پاک) كردهوهى چاک بهرزى ئهكاتهوه، وه ئهوانهى كه پيلانه خراپهكان ئهگێړن، سزايهكى توند و بهتينيان بۆ ههيه و فێڵ و پيلانى ئهوانه لهناو دهچێ).

٩) (وَلِلّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِن دَابَةٍ وَالْمَلَابِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿ يَخَافُونَ وَالْمَلَابِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿ يَغَافُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) (١٨)، واته: (ئایا ئهوانه سهرنج نادهن و نابینن که ههرچی الله (﴿) دروستی کردووه، سیبهرهکانیان ئهگوریت به لای راست که ههرچی الله (﴿)

⁽١٦) الحديد : ٤.

⁽۱۷) فاطر : ۱۰.

⁽١٨) النحل: ٤٩ و ٥٠.

و چهپیاندا، به ملکهچییهوه سهجده بۆ آن ئهبهن ههرچی له ئاسمانه کان و له زهویدا ههیه، ههموو سهجده بۆ آن (گ) ئهبهن له گیانلهبهران و فریشته کان له ههمان کاتدا خوسیان به گهوره دانانین).

۱۰) (إِذْ قَالَ الله يَا عِيسَىٰ إِنِي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيًّ) (۱۰)، واته: (بيهينهرهوه يادت كاتى الله الله عيسَىٰ إِنِي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيًّا) (۱۹) (۱۹) فهرمووى ئهى عيسا من تو ئهمرينم و گيانت بهرز ئهكهمهوه بو لاى خوم).

١٢) (بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُو زَاهِقُ ۚ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿ وَلَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِندَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَاللَّهُ اللَّهُ لَقَسَدَتَا وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿ وَمَنْ عَنْ عَنْ عَلْمُ مُنْ يُنْشِرُونَ ﴿ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِمَةً إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿ وَاللَّهُ لَلَهُ لَلْمُ اللَّهُ لَقَسَدَتَا وَالنَّهُ وَلِي اللَّهُ عَمَّا يَصِفُونَ) (٢١)، واته: (واز لهوه بهينه به للكوو حمق تُما يَصِفُونَ) (٢١)، واته: هؤيهوه بهتال ميشكى ده پژي و ناحه قدام به هؤيهوه بهتال ميشكى ده پژي و

⁽١٩) آل عمران : ٥٥.

⁽۲۰) النساء: ۱۵۷ و ۱۵۸.

⁽٢١) الأنبياء : ١٨ بو ٢٢.

(وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ فَ وَهُو الْحَكِمُ الْخَيْرُ فَ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبُرُ شَهَادَةً أَقُلِ اللَّهُ أَشْبِلًا يَتْنِي وَيَنْكُمْ أَ وَأُوحِيَ إِلِيَّ هَذَا الْقُرَانُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَن بَلَغَ أَ أَيْكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَ أُخْرَى فَ قُلُ لِأَنْ اللَّهُ أَنْحُونَ أَرَالًا وَ قَلُ لا أَشْهَدُ فَ قُلْ إِنَّا هُوَ إِلَكُ وَاحِدُ وَإِنِّنِي بَرِيءً ثَمَّا تُشْرِكُونَ (٢٢)، واته: (وه ههر زال و قُلُ لا أَشْهَدُ فَ قُلْ إِنَّا هُوَ إِلَكُ واحِدُ مَا إِنِّنِي بَرِيءً ثَمَّا تُشْرِكُونَ (٢٢)، واته: (وه ههر زال و تهوه دهست رقيشتوو بهسهر بهنده كانيدا، ههر تهويش كار دروستيى تاگاداره في نهو موحهمهد (ﷺ) پييان بلني: شايهتيداني كني له شايهتيدانيك گهورهتره لهسهر پيغهمبهريتي من، بلني الله (ﷺ) گهورهترين شايهتيداني من و ئيوهدا، وه ئهم قورئانه دابهزينزاوه و سروش كراوه بن من بنو تهوه ين بترسينم و ههركهسينكي تريش كه پيني تهگات، نايا بهراستي تيوه شايهتي تهدهن كه به دلانياييهوه لهگهل الله (ﷺ) داوا پهرستراويكي تر ههبي كه شايهتي نهرستن بني؟!، بلني: من شايهتي ناوا بهرستراويكي تر ههبي كه شايهني پهرستن بني؟!، بلني: من شايهتي ناوا نارهوا نادهم، بلني: بيگومان ههر تهو پهرستراوي تاك و تهنهايه وه بهراستي من بهريم لهوهي كه تئيوه تهيكهن به هاوهل بن الله (ﷺ)).

⁽۲۲) الأنعام: ١٨ و ١٩.

(هُو الدِّي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِزْقِهِ وَ وَالِلّهِ النَّسُورُ ۗ أَأْ مَن فِي السَّمَاءِ أَن يُعْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِي تَمُورُ ﴿ أَمْ أَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيُكُمْ عَلَيْ اللّهِ مِن فَلْهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ ﴿ وَلَقَدْ كَذَّبَ الّذِينَ مِن قَلْهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ ﴿ وَلَقَدْ كَذَّبَ الّذِينَ مِن قَلْهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ ﴿ وَلَقَدْ كَذَّبَ الّذِينَ مِن قَلْهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ ﴿ وَلَمْ يَوْلُوا لَلْهَالِمُ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضَنَ هَ مَا يُسْكُهُنَ إِلّا الرَّحْمَنُ وَ إِنّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرُ ﴿ أَمَّنْ مَذَا اللّهُ اللّهِ يَعْمُ وَلِهُ اللّهُ عَلَيْهِ اللّهُ وَمُ اللّهُ عَلَيْهِ اللّهُ عَلَيْهِ اللّهُ وَلَا اللّهُ عَلَيْهِ اللّهُ وَلَا اللّهُ عَلَيْهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللهُ وَلَاللهُ وَلَى اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَيْكُولُولَ اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَيْ اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَوْلُولُ وَلَوْلُولُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللهُ وَلَوْلُولُ اللّهُ وَلَيْ اللّهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَوْلُولُ وَاللّهُ وَلَوْلُولُ وَلَا اللهُ وَلَوْلُولُ وَلَا اللهُ وَلِمُ اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَيْ اللّهُ وَلَوْلُ اللّهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلِي اللّهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَاللهُ وَلَا اللهُ وَلَوْلُولُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ اللهُ وَلَولُولُ وَلَولُولُ وَلَا اللهُ وَلِولُولُ وَلَا اللهُ وَلِولُولُ وَلَا اللهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَلَا اللللهُ وَلَولُولُ وَلَولُولُولُ وَلَا الللللهُ وَلَا الللهُ اللهُ وَلَا الللهُ وَلَا الللهُ اللهُ اللهُ وَلَا اللهُ وَلَولُولُولُولُولُ الللهُ وَلِي وَلَولُولُولُ الللهُ وَلَولُولُولُ الللهُ وَلَولُولُ وَلَا اللللهُ وَلَا الللهُ وَلَا الللهُ وَلَا اللللهُ وَلَا اللللهُ اللللهُ اللهُ الللهُ وَلَا اللللهُ اللهُ وَلَا اللللهُ وَلِي وَلَال

(٥) (وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِي أَعْلَمُ بَمِن جَاءَ بِالْمُدَىٰ مِنْ عِندِهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ أَ إِنّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَه غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ الظَّالِمُونَ ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَه غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَل لِي صَرْحًا لَعَلِي أَطِّلُم إِلَيْ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِي لَأَظُنهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿ وَاسْتَكُبُرَ هُو وَجُنُودُهُ فِي الْمَرْ فَا وَجُنُودُهُ فَيَلَّاهُمْ فِي الْمِ قَ وَطَنُوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿ فَا أَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْمِ قَ فَانظُرْ كَاهُم وَعَلَيْكُمُ لَا يَعْرُونَ إِلَى النَّارِ أَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ) (٢٤)، كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيِّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ أَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ) (٢٤)، واتح، (موسا وتى يعروه ردگارم زاناتره بعو كعسمى كه رينموونى لاى ئعوه واته: (موسا وتى يعروه ردگارم زاناتره بعو كعسمى كه رينموونى ياكى دهبيت، هيناوه، وه زاناتره بعو كعسمى سعره نجام و دوا رؤژى چاكى دهبيت، هيناوه، وه زاناتره بعو كهسمى سعره نجام و دوا رؤژى چاكى دهبيت،

⁽۲۳) الملك : ١٥ بو ٢٠.

⁽٢٤) القصص : ٣٧ بو ٤١.

به پاستی نه و په روه ردگاره سته مکاران پزگار ناکات فیرعه ون و تی نه ی گه وره و به پیزه کان، وا نازانم جگه له خوم هیچ په رستراوی کی ترتان هه بیت، جا بو زیاتر دلنیا بوون نه ی هامان کوره ی ناگر تاوده و خشتی سوره وه کراوای لی دروست بکه بوم، ئینجا له خشته کوشکی کی به رزم بو دروست بکه، به گالته وه و تی به لکو سهیری خواکه ی موسا بکه م و بیبین و به په په په الته وه و تی به لکو سهیری خواکه ی موسا بکه م و بیبین و به په په و موسایه له در فرزنانه فی فیرعه ون و له شکر و سه به په په سه ربازه کانی خویان به زل زانی له ولات و زهوی میصردا به نا په وا، وه وا گومانیان برد که زیندو و ناکرینه وه و ناگه پنزینه وه بو لای ئیمه ای جا توله مان له فیرعه ون و له شکر و سه ربازه کانی سه ند و فرینمان دانه ناو توله مان له فیرعه ون و له شکر و سه ربازه کانی سه ند و فرینمان دانه ناو سته مکاران چون بوو فی نه وانمان کرده پیشه وایانیک که خه لک بانگ نه که ن بوری و له پوژی قیامه تیشدا یارمه تی نادرین فی له مونیایه دا نه فرین و له عنه تی خومانمان نارد به دوایاندا و بویان، وه له دونیایه دا نه وانه له بیزراو و دور خراوان له په حمه تی نیمه).

(اللّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانِ أَتَاهُمْ أَنَّ كَبُرُ مَقْتًا عِندَ اللّهِ وَعِندَ اللّهِ وَعِندَ اللّهِ عَلَمْ عَلَمْ يَطْبُعُ اللّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرِ جَبّادٍ ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لّعَلَى أَبْلُغُ الْأَسْبَابِ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِي لَأَطْنَهُ كَاذِبًا ۚ وَكَذَالِكَ زُيْنَ لِفِرْعُونَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّمِاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِي لَأَطْنَهُ كَاذِبًا ۚ وَكَذَالِكَ زُيْنَ لِفِرْعُونَ اللّهِ لِمُعْلِل اللّهِ عَنِ السَّمِلِ أَوْمَ التَبِعُونِ أَهْدِ كُرْ سَبِيلَ وَصُدًّ عَنِ السَّيلِ أَ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلّه فِي تَبَابٍ ﴿ وَقَالَ اللّهِ يَا قَوْمِ اتّبِعُونِ أَهْدِ كُرْ سَبِيلَ الرّشَادِ) (٢٠٠)، واته: (ئهوانهى دەربارهى نيشانهكانى الله (١٤٥) دەمهقالانى ئهورە بهبى ئوورەيى بهبىي ئهورە بالله بهروه وردگار به هامول بالله على بهروه وردگار به هامول خو به زل زانيكى زورداردا الله في فيرعهون وتى مورد گار، وه لاى بهرزم بو دروست بكه بهلكوو بگهمه ئهو ريكايانه ئهى هامان كۆشكيكى بهرزم بو دروست بكه بهلكوو بگهمه ئهو ريكايانه كهى هامان كۆشكيكى بهرزبوونهون بو ئاسمانهكان بو ئهوى لهويوه سهيرى خواكهى موسا بكهم، وه بهراستى من واگومان ئهبهم ئهو موسا دروزنه خواكهى موسا دروزنه

⁽۲۵) غافر : ۳۵ يو ۳۸.

(پهنا به انه)، ئا به و جوّره کردهوه ی خراپ و کوفر رازینرایه وه بو فیرعه ون، وه به هوّیه وه به درگری کرا له ریّگه ی راست و حه ق، وه هه ر فیّل و پیلانیّکی فیرعه ون که هه بوو به فیرو چوو هو وه ئه و پیاوه ی باوه ری به موسا هینابو وتی: ئه ی گه له که م شوین من بکه ون ریّگای راستتان نیشان ئه ده م).

دووهم: فهرموودهي پيغهمبهري خوا (纖)

١) ئەو ئىماندارە، ئازادى بكە:

له معاویهی کوری حه که می سوله میه وه (ه)، که نه لیّ: که جاریبه یه کم هه بوو کومه لیّک مه روما لاتی منی خزمه ت نه کرد له لای نوحود و جه وانییه (۱۲)، روزیک سهیرم کرد بینیم سه گیّکی کیّوی یه کیّک له مه ره کانی بردووه، منیش یه کیّکم له نه وه کانی ناده م، به وه تو ره نه بم که تو ره نه بن (نه وه کانی ناده م)، به لام من دانه یه کم پیدا کیشا (۱۲)، کاتیک هاتم بو لای پیغه مبه ری خوا (ه) نه و شته ی زور لا گه و ره کردم، و تم: نه ی پیغه مبه ری خوا (ه) نایا نازادی بکه م؟، فه رمووی: (بیهینه بو نیره)، نیتر منیش هینام، پی فه رموو: (الله (ه) له کوییه کا)، و تی: (له ناسمانه)، پیی فه رموو: (من کیّم کا)، و تی: (تو پیغه مبه ری خوایت (ها))، فه رمووی: (نازادی بکه ، نه و نیمانداره) (۱۲).

۲) ئەو ئاسمانەي 🖟 (ﷺ)ى لىد:

له ئهبوو هو پهره وه (ه)، له پیغه مبه ره وه (ه) فه رمووی: (مردوو فریشته کان دینه لای، ئه گهر که سه که صالح بیت، ئه لین: (وه ره ده ره وه ئه ک نه فسی پاک، له لاشه یه کی پاکدابوو، وه ره ده ره وه به ستایشکراوی، مژده تان لیبیت به حه سانه وه و بونین کی خوش، وه پهروه دگارین که توو په نییه (لیبیت به حه سانه وه و بونین کی خوش، وه پهروه دگارین که توو په روحه که)، دوای ئه وه به رز ده کریته وه بو ئاسمان، ئاسمانه کانی بوده کریته وه، ده وتری: (موره کیده کییه کیه که نه فسی (ئه مه کییه کیه کید)، ئه لین: (فلان که سه)، ئه وتریت: (به خیربییت ئه ی نه فسی پاک، له لاشه یه کی پاکدابوو، بر فره ره و و ره و ه پهروه دگارین که تو په نیه لینت به حه سانه وه و بونین کی خوش، وه پهروه دگارین که تو په نیه لینت به حه سانه وه و بونین کی خوش، وه پهروه دگارین که تو په نیه دیه دیه که تو په دیه دیمه که تو په دیمه که در و دیه که که در و دیه که در و دیه که که در و دیه دیه که در و دیه که در و دیه که که در و دیه که در و دیه که در و دیه که در و دیه که در و دی در و دی که در و دیه که در و دیه که در و دی که در و در و در و در و دی که در و در که در و در که در و دی که در و در که در و در ک

⁽۲٦) ناوچهیه که له باکوری مهدینه.

⁽۷۷) واته: کیشای به جارییهیه که.

⁽۲۸) موسلیم ریوایه تی کردووه له [صحیح مسلم: ۲۵۰]، وه ابن قدامة ریوایه تی کردووه له [إثبات صفة العلو] دوای ئه وه ی ئه لیّن: (هیّنانی هه ندیّک له فه رمووده روون و ئاشکراکان ده رباره ی ئه وه ی که الله (هی) له سه رهوه ی ئاسمانه)، وه ئه لیّن: ئهم فه رمووده یه موسلیم ریوایه تی کردووه له صدحیحه که یدا و مالیک ریوایه تی کردووه له مووه طه ئه که یدا و أبی داود و نه سسائی و أبی داودی طه یالسی ریوایه تیان کردووه.

٣) ئەوەي لە ئاسمانە رەحمتان ييدەكات:

له عهبدوللای کوری عهمرهوه (ه)، ئهلی: پیغهمبهری خوا (ﷺ) ئهفهرمویت: (بهزهیکاران اللهی رهحمان رهحمیان پیدهکات، رهحم بنوینن بهوهی له زهوییه رهحمتان پیدهکات ئهوهی له ئاسمانه)، رهحم پارچهیه که له رهحمان، ئهوهی بهجیی بگهیهنیت الله (ه)ش رهحمی پیدهگهیهنیت، ئهوهشی بیپچرینیت الله (ه)ش ده پیچرینیت الله (ه)ش ده پیچرینیت).

٤) متمانه پێکراوی ئه وم که له ئاسمانه:

له ئهبو سهعیدی خودرییهوه (ه)، که پیغهمبهر (ه) فهرمووی: (ئایا ئیّوه متمانه به من ناکهن له کاتیّکدا متمانه پیّکراوی ئهوهم له ئاسمانه، ههوالهکانی ئاسمانم بوّ دیّت له بهیانیان و ئیّواران)(۳).

ه) لهلاى خۆپەتى لەسەروو عەرشەوە:

(۲۹) ئەحمەد ريوايەتى كردووه لە [المسند: ۸۷۲۹]، وه ئيبن ماجه له [سنن إبن ماجه: ۲۲۲]، وه ذهههبى له [الأربعين في صفات رب العالمين: ۲۶]، وه ئەليّت: (ئەم حەديثه صەحيحه لەسەر مەرجى بوخارى و موسليم، بەلام نەيان هيّناوه، وتم: بوصەيريش له [الزوائد]دا به صەحيحى داناوه، وه [مصباح الزجاجة، بهشى: ٤، لاپەرە: ۲۰۰]دا، وه ئيبن قودامەى مەقدسى ريوايەتى كردووه له [إثبات صفة العلو]دا، له دواى وتنى: (هيّنانى هەنديّک له فهرمووده روون و ئاشكراكان دەربارەى ئەومى ش (الله السمانه).

(۳۰) ئەبو داود ريوايەتى كردووه له [سنن أبي دواد : ۰۳۸]، وه تورمذى له [جامع : ۱۹۲۴]دا، وه ئەلىّى: (فەرموودەيەكى حەسەن و صەحيحه)، وه حاكم ريوايەتى كردووه له [المستدرك : ۲۳۸]دا، وه ئەلىّى: (ئەمە فەرموودەيەكە سەنەدەكەى صەحيحه وه نەيان هيّناوه (واتە: بوخارى و موسليم)، وه ذەھەبى تيّبينى داوه و وتوويەتى: (صەحيحه)، وه بەيھەقى له [الأسماء و الصفات : ۹۵۸]دا له

دهروازهى (فهرموودهى الله (ﷺ (ﷺ) كه ئهفهرمويّت: (أَأْمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ))، وه ئيبن قودامهى مهقدسى ريوايهتى كردووه له [إثبات صفة العلو]دا، له دواى وتنى: (هيّنانى ههنديّک له فهرمووده روون و ئاشكراكان لهسهرئهوهى الله (ﷺ) له ئاسمانه).

(٣١) بوخارى ڕيوايهتى كردووه له [صحيح البخاري : ٢٥٥١]دا، وه موسليميش له [صحيح مسلم : ١٠٦٤]دا.

له ئهبو هو په پهوه (ه)، ده ليّت: پيغه مبه رى خوا (ه) فه رمووى: (كاتيّك الله) خه لقى تهواو كرد، له لاى خوى له سهرووى عه رشهوه نوسى: (په حمه تم زالبوو به سهر تو په بوونمدا) (۳).

له ئهنهسی کوری مالیکهوه (ه): ئهو شهوهی شهورهوی به پیغهمبهری خوا کرا (ه).. دوای ئهوه بهرزکرایهوه لهسهروو ئهوهوه بهوهی کهس نایزانیّت جگه له الله، تا گهیشته شویّنیّک که پیّی ئهوتری (سدره المنتهی) وه الجبار نزیکبوویهوه، که پهروهردگاری خاوهن شکویه، نزیک بوویهوه تا به ئهندازهی دوو کهوان یان کهمتری مابوو، ئیتر الله (ه) وهحیی بو کرد بهوهی که وهحیی بو کرد: پهنجا نویّژ لهسهر ئومهتهکهت له ههموو روّژ و شهوی که وهحیی بو کرد: پهنجا نویّژ لهسهر ئومهتهکهت له ههموو روّژ و شهوی که الهرزه)

٧) يهروه د گارمان له کوي بووه پيش به ديهيناني به ديهينراوان؟:

له نهبی رهزینهوه (ه)، نه لنی: وتم: نهی پیغه مبه ری خوا (ه)، پهروه ردگارمان له کوی بووه پیش دروستکردنی دروستکراوه کان؟، فهرمووی: (له ههوادا بووه، سهرهوه و خوارهوهی ههوا (واته بهتال) بووه، هیچی له گه ل نه بووه، له پاشاندا عهرشی خوی دروستکردووه و لهسه رئاو دایناوه)(۳).

⁽۳۲) بوخاری ریوایه تی کردووه له [صحیح البخاري : ۳۱۹۱]، وه موسلیمیش له [صحیح مسلم : ۲۷۹۱].

⁽۳۳) بوخاری ریوایه تی کردووه له [صحیح البخاری: ۷۵۱۷].

⁽۳۴) ئیمام ئه حمه دریوایه تی کردووه له [المسند: ۱۹۱۸]، وه تورمذی له [جامع: ۳۱۹]، وه درباره گه نفخی نه نهرموده یه کی حهسه نه)، وه ابن ماجه له [سنن ابن ماجه: ۱۸۱]، وه عبدالله ی کوری ئیمام ئه حمه دی کوری حه نبه ل له [السنة: ۱۵۰]، وه ابن حبان له [صحیح ابن حبان: ۱۹۱۰]، وه داره قوطنی له [الصفات: ۲۰] ریوایه تی کردووه ه ئه نی محمد بن مخلد بوی گیراینه وه، ئه نی العباس بن محمد الدوری بوی گیراینه وه، ئه نی گویم له آبا عبید القاسم بن سلام بوو، که باسی ئه و ده روازه یه که کرد، که بینینی الله و کورسی و شوینی دوو پیه که سلام بوا نویکی جگه شی تیدا ریوایه تکراوه، وه پیکه نینی په روه ردگارمان به بی ئومیدی به نده کانی و نزیکی جگه ئه وه، وه په روه ردگارمان له کوی بوو پیش دروست کردنی ئاسمان، وه دوزه خ پرنابیت تاکوو په روه ردگارمان به به به به سمه، وه نموونه ی ئه م په روه ردگارمان پی پیروزی تینه خات، دوزه خیش ئه نیت: به سمه به سمه، وه نموونه ی ئه م په روه ردگارمان پی پیروزی تینه خات، دوزه خیش ئه نیت: به سمه به سمه، وه نموونه ی ئه م

= فهرموودانهش، (دارهقوطنی) ئه لنخ: ئهم فهرموودانه صهحیحن، فهرمووده ناسان و فهقیهه کان ههند یکیان له ههند یکیانهوه وهریانگرتووه، ئهمه لای ئیمه حهقه و شکی تیدا نییه، به لام گهر بوتری پهروه ردگار چون پنی دائهنیت و چون پیئه کهنیت؟، ئه لیین ئهمه را قه ناکریت و گویمان له کهس نه بووه ته فسیری کردبیت.

وتم (نوسهر): سهنه ده که تا القاسم بن سالم صهحیحه، وه ئه و ئیمامیّکی گهوره یه، له ۲۲۶ی کوچیی وه فاتی کردووه، وه ده رباره ی ئه مه به سه بوّت که إسحاق بن راهویه ئه لمّی: (الله شهرم له حهق ناکات، باسکی عوبه ید له من زاناتره، وه له کوره که ی حه نبه ل (واته ئیمام ئه حمه د) و شافعیش زاناتره) [(تأریخ بغداد، به: ۱۶، لا: ۳۹۲) و (طبقات النحویین لأبی بکر الإشبیلی، لا: ۱۹۹)]، جا گهر ئهم فه رمووده یه صهحیح بیّت لای سهله ف، وه گومانیان نه بووبی تیدا، ئه وه ئیمه بومان نییه ییچه وانه ی ئه وان بکه ین.

حه ربی کرمانی (۲۸۰ ک.) نه لی: إسحاق بن راهویه نه لی: له فه رمووده ی نه بی ره زینی عوقه یلی: و ته ی داله هه وادا بووه، هه وادا بووه، هه وادا بووه هه وادا بووه پیش نه وه وانای نه وه دیت که: ش (الله یه وادا بووه پیش نه وه ی ناسمانه کان و زهوییه کان (۷ زه و ییه که) دروستبکات، وه راقه ی نه مه لای نه هلی عیلم و زانایان، برگه ی: (له هه و ادا بووه)، واته: (له هه و ردا بووه) [مسائل حرب، لا: ٤١٤].

سێيهم: وتهى هاوهڵانى پێغهمبهرى خوا (ﷺ) وه له خانهوادهكهشى

۱) ئەبى بەكرى صدىق (ﷺ):

له ئیبن عومهرهوه (ه) ئه لنی: (کاتیک پیغهمبهر (ه) وه فاتی کرد، ئهبو به کر (ه) چووه ژوورهوه بن لای پیغهمبهری خوا (ه)، هاته سهری و نیوچاوانی ماچکرد، وه وتی: (به باوک و دایکمهوه ببم به قوربانت، ههر شیرینیت به زیندوویی و مردووی)، وه وتی: (ههرکهسیک موحهمهدی ئهپهرست ئهوه موحهمه مردووه، ئهوهشی ش ئهپهرستی ش له ئاسمانه، زیندووه و نامری))(۳۰).

۲) عومهری کوری خهتاب (هٔ):

سالمی کوری عدبدوالله ئدلّی: (که عبی ئه حبار به عومه ری وت: (به دبه ختی بو ده سه لاتداری زهوی له ده سه لاتداری ئاسمان)، عومه روتی: (مه گهر که سی نه بی لیّپیّچینه وه له گه ل خوّی ده کات)، که عب وتی: (مه گه رکه سی نه بی لیّپیّچینه وه له گه ل خوّی بکات)، عومه رالله اکبری کردوو و سه جده ی برد) (۱۳۰).

۳) عائیشه دایکی باوهرداران (الله لیّی رازیبیّت):

عائیشه (الله لینی رازیبیت) ئه لین: (سویند به الله ئه ترسم که حهزم به کوشتنی ههبووبیت، ئهمکوشت [مهبهستی عوثمانه]، به لام الله لهسهر عهرشهوه زانایه که من حهزم به کوشتنی نهبووه)(۳۰).

٤) زەينەبى دايكى باوەرداران (الله لينى رازيبيت):

⁽۳۵) بوخاری ریوایه تی کردووه له [تأریخ الکبیر: ۲۲۳]، وه ذهههبیش له [العرش: ۱۰۱]دا ئهڵێ: داریمی هیّناویه تی به سهنه دیّکی صهحیح.

⁽٣٦) داريمى ريوايهتى كردووه له [الرد على الجهمية: ٤١]، وه خهرائيطى له [فضيلة الشكر: ٦٧]، وه فهرموودهيه كى صمحيحه، شاهيديش له ئهثهرهكه ئهوهيه كه عومهر (١١٥) دانينا به قسهكهى كمعبى ئمحبار، بهوهى الله (١١٠) لمسهر عهرشه.

⁽٣٧) داريمي ريوايهتي كردووه له [الرد على الجهمية : ٣٥]، به سهنه ديكي صمحيح.

له ئهنهسهوه، وتى: (كاتيْك ئهم ئايهته دابهزى لهسهر زهينهبى كچى جه حش (فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدُ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا)، وتى: (ئهو شانازى بهسهر خيزانهكانى پيغهمبهرهوه ئهكرد (ﷺ) بهوهى ئهيوت: (خانهوادهكانتان ئيوهى بهشوو داوه، بهلام من الله (ﷺ) لهسهروو حهوت ئاسمانهوه بهشويدام).

ه) ئيبن عهباس (الله):

له ذه کوانه وه، ئازاد کراوی دایه عائیشه یه: ئیزنی وه رگرت له عائیشه که له سه رهمه رگدابو و تاکوو ئیبن عهباس (ه) بیته ژووره وه بی لای، وه له لای ئه و کو په زاکه ی لیبوو، که ناوی عبدالله ی کو پی عبدالرحمان ه... ئیبن عهباس (ه) و تی: (تی خوشه و یسترین خیزانی پیغه مبه ری خوا بوویت (ه)، ئه و هیچ شتیکی خوشنه ئه ویست ئیللا ئه و شته نه بیت که پاکه، وه ش (ه) یاکی تی له سه روو ئاسمانه وه دابه زاند) (۱۳).

وه ئیبن عهباس (ه) ئه لنن: (کاتیک انه نش) قسهی له گه ل موسادا کرد، دهنگه که له ئاسمانه وه بوو، وه انهش له ئاسماندا بوو) (۳۱).

٦) عبداللهی کوری مهسعود (ه):

ئه لنن: (له نيوان ئاسمانی دونيا و ئهوهی بهدوايدا ديت پينج سهد سال رييه، وه له نيوان ههردوو ئاسمانيكدا پينج سهد سال رييه، وه له نيوان ئاسمانی حهوتهم و كورسی پينج سهد سال رييه، وه له نيوان كورسی و

⁽۳۸) ئیمامی ئه حمه د رپوایه تی کردووه له [المسند: ۳۲۲۳] دا، وه لیکوّله ره وانی موسنه دی ئیمام ئه حمه د که سه رپه رشتیاره که یا (شوعه به نه نه نه نه نه نه ده که که به هیّزه ه له سه رجی موسلیمه، پیاوه کانی سه نه ده کهی پیاوانی دو شیخه که ن (بوخاری و موسلیم)، جگه له ابن خثیم - که ناوی: عبدالله ی کوری عوثمانی کوری خثیم ه - که له پیاوانی سه نه دی موسلیمه. وه داریمی رپوایه تی کردووه له [الرد علی الجهمیة: ۳۹] دا، وه ابن حبان له [صحیح ابن حبان: ۱۸۰۷] دا.

⁽٣٩) [خلق أفعال العباد للبخاري: ٤٠]، وه الحنائي ريوايهتي كردووه له [الفوائد: ٣٠٠]دا.

ئاودا پێنج سهد ساڵ ڕێيه، وه عهرش لهسهر ئاوه، وه ألله (الله الله سهروو عهرشهوهيه، وه ئهزانێت ئێوه لهسهر چين (الله عهرشه و الله عهرش له عهرش الله عهرشه و الله عهرش الله عهرش له عهرش الله عهرش الله عهرش الله عهرش الله عهرش الله عهرشه و الله عهرشه و الله عهرش الله عهرشه و الله عهرشه الله عهرشه و الله عهرشه و

(٤٠) داريمى ريوايهتى كردووه له [الرد على الجهمية : ٨١]دا، وه طهبه رانى له [معجم الكبير : ٨٩٨]دا و بهيههقى له [الأسماء الصفات : ٨٥٨]دا و لاله كائى له [أصول الإعتقاد : ٢٥٩]دا، ههموويان له ريد كله عاصم له زهرهوه، كه دهره جه كهى حهسهن

وه ذههه بى له [العلو: ١٧٣] دا نه لين: (عبدالله ى كورى ئيمام ئه حمه د له [السنة] دا ريوايه تى كردووه له أبو بكر بن المنذر و أبو أحمد العسال و أبو القاسم الطبراني و أبو الشيخ و أبو القاسم اللالكائي و أبو عمر الطلمنكي و أبو بكر البيه قي و أبو عمر بن عبدالبر له نوسراوه كانيانه وه به سهنه دينكي صهحيح.

چوارهم: كۆدەنگى زانايان

- ۱) سهعیدی کوری عامری ضهبعی (۲۱۰ ک.) ئه لنی: (قسه ی جههمییه کان زوّر خراپتره له قسه ی جووله که و گاوره کان، جووله که و گاور و ئه هلی دینه کان کوّده نگن له سهره وه ی ان (۱۱) له سهر عهرشه، ئه وان ئه لنین (واته جههمییه کان): (له سهر عهرش هیچ شتیکی لنی نییه) (۱۱).
- ۲) ئیسحاقی کوری راهویه (۲۳۸ ک.) ئهڵێ: (اللهٔ اللهٔ) ئهفهرموویّت: (اَلرَّمَنُ عَلَی اَلْعَرْشِ اَسْتَوَیٰ) (۲^{۱۱)}، کۆدەنگی ئههلی عیلم لهسهر ئهوهیه بلندبۆتهوه بۆ سهر عهرش، وه ههموو شتیکیش دهزانیّت له خوارووی زهوی حهوتهم) (۳۰۰).
- ۳) قوته یبه ی کوری سه عید (۳۴۰ ک.)، أبو العباس السراج ئه لنی: (گویم له قوته یبه ی کوری سه عید بوو ئه یوت: (ئه مه قسه ی پیشه و ایانه له ئیسلام و ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت که پهروه ردگاری خومان به وه ئه ناسین که له ئاسمانی حه و ته مه له سه رعه رش، وه کوو چون الله (هی) ئه فه رموویی: (اَلرَّحَمَنُ عَلَی اَلْعَرْش اَسْتَوَی) (۱۰۰۰).
 - ٤) ئەبو زورعەي رازى (٢٦٤ ك.):
- ه) وه ئهبو حاتهمی رازی (۳۷۷ ک.): عبدالرحمن ی کوری ئهبو حاتهمی رازی ئهلی ئهلی ئهلی درد له باوکم و ئهبو زورعه ی رازی لهسهر ریبازی ئههلی سوننه ت له بنهماکانی دین لهو زانایانه ی پنی گهیشتوون له ناوچه جیاوازه کان لهو بیروباوه ره ی که ههیانبووه، وتیان: (گهیشتووین به ئههلی

⁽٤١) خلق أفعال العباد، لا: ٣٠.

⁽٤٢) طه : ٥.

⁽٤٣) العلو للعلي الغفار في إيضاح صحيح الأخبار وسقيمها، ر: ٤٨٧.

ذهههبی ریوایهتی کردووه و ئهلی: (گویبگره بفهوتییت گویبگره بو ئهم ئیمامه که چون کودهنگ نقل نهکات دهربارهی ئهم بابهته، ههروهک قوتهیبه له سهردهمی خویدا نقلی کردووه).

⁽٤٤) ذههه بی له [العلو، ژ: ٤٧٠]دا باسیکردووه، وه ئه لیّ: (ئهمه قوته یبه یه له ئیمامه ت و راستگوییدا، که کوده نگی ئه گوازیته و ده رباره ی ئهم بابه ته، که بیّگومان گه شتووه به مالیک و لهیث و حهممادی کوری زهید و زانا گهوره کان وه تهمه نیّکی زوّر ژیا و زانا و حافیظانیّکی زوّر هاتنه به رده م ده رگاکه ی بو وه رگرتنی زانست.

عیلم له ههموو ناوچه کان، لهوانه: حیجاز و عیراق و میسر و شام و یهمهن، لهو ریباز و بیروباوه رهی ههیانبووه، بریتییه له:

- ۱) ئیمان گوفتار و کرداره، وه زیاد و کهم ئهکات.
- ۲) وه الله (ﷺ) لهسهر عهرشه و جیایه له دروستکراوهکانی، وهکوو چون خوی وهسفی خویی کردووه له پهراوهکهیدا، وه لهسهر زمانی نیردراوهکهی (ﷺ) بی چونیتی بودانان، وه زانستهکهی ههموو شتیکی گرتوتهوه: (لیس کمناه شیء شیء میه البصیر) (۵۰۰).
- 7) ئیبنو قوتهیبه ی دینهوه ری (۲۷۱ ک.) ئه لیّ: (ئه گهر بیّتو ئه وانه بگهرینه وه بر سروشتی خویان و ئه وه ی له سهری بوون له سروشتی خویان له ناسینی دروستکار (ش)، ئه وا ئه زانن که الله (ش) به رزه و له شوینی کی به رزدایه وه دله کانی یاد کردندا ناوی به و شیّوه ده هیّنن وه ده سته کان به رزده کرینه وه بو لای له کاتی پارانه وه دا، وه له به رزیبه وه ئاسوده یی ئه دات و سهر که و تن ئه به خشیّت و رزق دائه به زینیّت، وه له وی کورسی و عه رش و په رده و فریشته کانی لیّیه، هه موو ئوممه ته کان عه ره بو ئه عجم می ئه لیّن: الله (ش) له ئاسمانه وه ک چون دایناوه له سروشتدا و به زانست ئه مه نه گواستراوه ته وه) داند.
- ۷) عوسمانی کوری سهعیدی داریمی (۲۸۰ ک.) ئه لیّ: (وشهیه که ههیه که موسلمانان و کافران لهسهری کوّکن، ئهویش ئهوهیه که ش (گ) له ئاسمانه، یه کیان گرتووه لهوه دا جگه له مهریسی گومرا و هاوریّیانی، ته نانه ته ئهو مندالانه ی نه گهشتوون به بلوغ و بالغ نهبوون ئهوه ده زانن، مندالا کاتیّک کارهساتیّکی به سهردادی ده سته کانی به رز ئه کاته وه بو خوای خوّی داوای لی ئه کات له ئاسمان، ههموو که سیّک شاره زاترن به ش (گ) و شوینه که له حه همیه کان).

وه ئەلىن: (موسلمانان كۆدەنگن لەسەر ئەوەى 🐞 (ﷺ) لەسەر عەرشە لەسەروو ئاسمانەكانەوە)(۱۷۰۰).

وه ئهلّن: (ئهو فهرموودانهی له پێغهمبهری خواوه (ﷺ) هاتوون، وه له هاوه لان و شوێنکهوتووان و دوای ئهوانیش زوٚرتره لهوهی لهم پهرتووکهماندا بیانژمێرین، جگه لهوهی ئێمه کورتمان کردوّتهوه لهوهی عاقلهکان بهلگهی

⁽٤٥) شرح أصول إعتقاد أهل السنة الجماعة، ژ: ٣٢١.

⁽٤٦) تأويل مختلف الحديث، لا: ٣٩٤ بن ٥٩٥.

⁽٤٧) نقض الإمام أبي سعيد عثمان بن سعيد على المريسي الجهمي العنيد، لا: ٧٨.

پی دههیننه وه که ئوممه تهمووی و ئوممه تانی پیشووش گومانیان نه بووه له زانینی ئهوه یه آن له سهروو ئاسمانه کانه وه یه جیایه له درووست کراوه کانی، جگه له کومه لیک لاده رله ریی حه ق، پیچه وانه کاری قورئان و ئاثاری ههموو زانست (۱۸۰۰).

 ۸) حدربی کرمانی (۲۸۰ ک.) ئەلنى: (ئەمە ريبازى پيشەوايانى زانست و هاوه لانی ئه ثهر و ئه هلی سوننه تی ناسراوان به وه ی چاویان لی کراوه، وه گهشتم بهوانهی پییان گهشتووم له زانایانی ناوچهی عیراق و حیجاز و شام و جگه لهوانیش، ئهوهی له شتیکدا پیچهوانهی ئهم ریبازه بیت یان تانهی لى بدات يان وتەبيره كەي عەيبدار بكات، ئەوە موبتەدىع و دەرچووە لە كۆمەلى موسلمانان، لاچووه له ريبازى سوننەت و ريگاى حەق، ئەوە ريبازى (ئەحمەدى كورى حەنبەل و ئىسحاقى كورى ئىبراھىمى كورى مەخلەد و عبداللهی کوری زوبیری حومهیدی و سهعیدی کوری مهنصور و جگه لهوانیش)، که دانیشتووین لایان و زانستمان وهرگرتوون، له وته کانیان بریتییه له: ئیمان و ته و کردار و ویست و دهستگرتنه به سوننه ت.. 🐞 💨 لهسهر عهرشه، وه كورسى شوين پيهتى، وه ئهو ئهزانيت چى له حهوت ئاسمانه كهدايه، وه ئهزانيت چي له حهوت زهوييه كهدايه، وه چي له نيوانيان و ژیریان و ژیر خاکدایه، لهبهرهوهی 🕷 🛞 لهسهر عهرشه له سهرووی ئاسمانى حەوتەمەوە، وە ھەموو شتيك ئەزانيت، وە جيايە لە عهرشی ههیه وه عهرش هه لگری ههیه که هه لنی نه گرن، وه سنووری ههیه و بهس خوشی شارهزایه پنی و کهس نایزانیت که چییه ۱٬۹۹۱.

۹) زهکهریای ساجی (۳۰۷ ک.) ئهڵێت: (وته له سوننهت لهوهی هاوهڵانمان بریتییه لهوهی این (۱۳۵ کی) لهسهر عهرشهکهیهتی نزیک دهبێتهوه له دروستکراوانی ههرچون خوی ویستی لێیبین) (۱۰۰).

⁽٤٨) الرد على الجهمية، لا: ٦٧.

⁽٤٩) مسائل الحرب الكرماني، لا: ٩٧٣.

⁽٥٠) إبن الوزير نقلى كردووه له [العواصم والقواصم في الذب عن سنة أبي القاسم، به: ٣، لا: ٤٣١]. ذههه بى له [العلو، ژ: ٢٤٥]دا ئه لى (ساجى شيخى و حافيظى به صره بووه، وه ئه بولحوسه نى ئه شعه رى له وهوه فه رمووده و وتهى ئه هلى سوننه ت و جه ماعه تى وه رگر تووه.

۱۰) محمدی کوری ئیسحاقی کوری خوزهیمه (۳۱۱ ک.) ئهڵێت: (الله (۱۱۰ کاله ئاسمانه وه ک چۆن ههوالی پیداوین له راوهستاوه کهی که دایبهزاندووه (که قورئانه) و لهسهر زمانی نیردراوه کهی، وه ک چون له تیگهشتنی موسلمانانه، له زانا و نهزانان، ئازاد و پاشاکان، نیر و مییهکان، پیگهشتوو و مندالان، ههموویان کاتیک ئهپارینه وه له الله (۱۱۰) سهریان بهرز ئه کهنه وه بو ئاسمان و دهسته کانیان روو ئه کهنه الله (۱۱۰ به بو بهرزترین، نه ک نزمترین) (۱۰۰).

(۱) ئەبولحەسەنى ئەشعەرى (۳۲۱ ك.) ئەلىن: (دەروازەيەك دەربارەى ئەوەى يېشىنان لەسەرى كۆكبوون لە بنچىنەكان، كە بەلگەى لەسەرھاتووە و فەرمانى پېكراوە لەسەردەمى پېغەمبەرى خوا (ش)، كە الله (ش) لەسەروو ئاسمانەكانەوەيە لەسەر عەرش دوور لە زەوى، لەسەر ئەوەش بەلگەى ھېناوەتەوە: (ءَأَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَاءِ أَن يَغْسِفَ بِكُرُ ٱلأَرْضَ فَإِذَا هِى تَمُورُ) (۱۵)، وه (إِلَيه يَضْعَدُ الْكُلُمُ ٱلطَّيِّبُ وَٱلْعَمَلُ ٱلصَّلَحُ يَرْفَعُهُم (۱۵)، وه (ٱلرَّحَمَنُ عَلَى ٱلْعَرْشِ ٱسْتَوَى) (۱۵)، وه بلندبوونەوەكەى بۆ سەر عەرش دەستبەسەرداگرتن نىيە، وەك ئەھلى قەدەر ئەيلىن، لەبەرەوەكەى بۆ سەر عەرش دەستى بەرداگرتن نىيە، وەك ئەھلى قەدەر ئەيلىن، لەبەرەوى الله (ش) بەردەوام دەستى بەرداگرتووە، وە ئەويشە نەينى و شاراوەتر لە نەينى دەزانىت، ھىچ شتىكى لىخ شاراوە نىيە لە ئاسمانەكان و شاراوەتر لە نەينى دەزانىت، ھىچ شتىكى لىخ شاراوە نىيە لە ئاسمانەكان

⁽١٥) كتاب التوحيد وإثبات صفات الرب عز وجل، به: ١، لا: ٢٥٤.

⁽۲۰) واته: ئهوانهی پهیمانیان لیّوهرگیراوه له گاور و جوولهکه و مهجووس، که له ولاتی موسلّمانان بژین.

⁽۵۳) حاکم ریواتی کردووه به سهنه دیکی صهحیح.

معرفة علوم الحديث، لا: ٨٤.

⁽٤٥) الملك : ١٦.

⁽٥٥) فاطر : ١٠.

⁽٥٦) طه : ٥.

وه ئه لِّي: (ئوممهت كۆدەنگن لهسه رئه وهى الله (ﷺ) عيساى به رزكرد ۆته وه بۆ ئاسمان، وه له دوعاكانى ئه هلى ئيسلام كاتيك ئوميديان ههيه به الله له كاريكدا بۆيان بكات ههموويان پيكه وه ئه لِيْن: (ئهى نيشته جيّى ئاسمان)، وه ههموويان سويند ئه خۆن ئه لِيْن: (نا سويند به وهى داپوشهرى حه وت ئاسمانه كهيه)) (۱۰۰).

۱۲) ئیبنو ئهبی زهیدی قهیرهوانی (۳۸۹ ک.) ئهڵێ: (جا لهوهی ئوممهت کۆدهنگن لهسهری له بابهته دینییهکان، بریتییه لهو سوننهتانهی که پێچهوانهکهی بیدعهو گومړاییه ئهوهیه: الله ناوی ههیه له ناوه جوانهکان و سیفهته بهرزهکان، لهسهروو ئاسمانهکانهوهیه لهسهر عهرشهکهی نهک زهوی، وه زانستهکهی له ههموو شوێنێکه، وه الله کورسی ههیه، وهک ئهفهرمووێت: (وَسَعَ کُرْسِیُهُ ٱلسَّمَاوُنَ وَٱلْأَرْضَ)(۱۱)(۱۲).

۱۳) ئیبنو به طهی عوکبوری (۳۸۷ ک.) ئه لیّن: (موسلمانان کودهنگن له چینی هاوه لان و شوینکه و تووان، وه ههموو ئه هلی عیلمیش له ئیمانداران که الله له سهروو ئاسمانه کان، وه جیایه له درووستکراوه کانی، وه زانسته کهی دهوری ههموو درووستکراوه کانی داوه، کهس پشتی لیّن هه لناکات و نکولی لیّن ناکات ئیللا که سیّک حلولی نه بیّت، ئه وانه که سانیکن دلیان کرمول بووه وه شه یتان بردنی و ده ری کردن له دین، وه

⁽٥٧) الحديد : ٤.

⁽٨٥) البقرة : ٥٥٠.

⁽٥٩) رسالة إلى أهل الثغر ببان الأبواب، لا: ١١٧ بق ١٣٠.

⁽٦٠) الإبانة عن أصول الديانة، لا: ١١٥.

⁽٦١) البقرة : ٢٥٥.

⁽٦٢) الجامع في السنن الأداب والمغازي والتأريخ، لا: ١٠٨ بو ١٠٩.

ئه لنن: زاتی الله شوین لنی خالی نییه، وه ئه لنن: ئه و له سه ر زه و وه ک چون له ئاسمانه وه به زاتی خوی ئاگای له هه مو شتیکه، به راستی ئه وان قورئان و سوننه و قسمی هاوه لان و شوینکه و تووان و زانایانی موسلمانانیان به در و خستو ته وه (۳۳).

۱۰) ئەبو نوعەيمى ئەصبەھانى (۲۳۰ ك.) ئەلىّ: (رىنگامان رىنگەى پىشىنى شوينكەوتەى قورئان و سوننەت و كۆدەنگى ئوممەتە.. وە ئەو فەرموودانەى كە بەرزبوونەوەى ش (ﷺ) بىلى سەر عەرش جىنگىر ئەكەن، ئەوە ئەلىّىن (واتە

⁽٦٣) الإبانة الكبرى لإبن بطة، به: ٧، لا: ١٣٦.

⁽٦٤) الحديد : ٤.

⁽٦٥) طه : ٥.

⁽٦٦) وشمی مهجاز له زمان و ئهده بی کوردیدا به واتای (خوازه) دیّت، واته شته که واتا راسته کهی خوّی نییه، به لکو بو واتای جیاواز به کارها تووه، وه کوو شاعیر ئه لیّ:

ئه و جووته شیره دلیرهی شهرزه لهناو میژوودا ناویان زور بهرزه

وشدی (شیر) له نیوه دیری یه کهم بو جگه واتای خوی به کارهاتووه، بو واتای مروّف به کارهاتووه، و وشه یه که لی خواوتراوه واته خواستن پروویداوه، خواستنیش جوریّکی خوازه یه، که تییدا ئه و وشه یه که لی خواوتراوه نه نهینت په یوهندییه کی زمانی هه بیت له گهل بو خواوتراوه که، بویه ئه بینین ئه هلی بیده و وشانی که به کاردیّن بو نه وهی ته وان له سه دی ته می نه وان له سه که ی نه وان که واتای سیفه ته که نابه تیک و خوازه وه ره گرن با به تیک و الله أعلم (وه ره گرن با به تیک که و الله أعلم (وه ره گیر).

⁽٦٧) ذهههبي له [العلو، لا: ٢٦٥]دا باسي تُهكات.

سهلهف ئهوه ئه لنن) به بی چونیتی بودانان و به بی وینه بودانان، وه ای (هی) له ده ره وه ی دروستکراو کانیتی و دروستکراو کانی له ده ره وه ی ئه ون (واته جیاوازن له و)، وه ای تیکه لیان نابی و ناچیته ناویانه وه، وه ئه و به بورزبو وه ته و سهر عه رشه کهی له ئاسمانه کهی خوی جگه زه وییه که ی) (۱۲).

١٦) ئەبو نەصرى سىجزى (٤٤٤ ك.) ئەلىن: (پېشەواكانمان وەك سوفيانى ثەورى و مالیک و حهممادی کوری سهلهمه و حهممادی کوری زهید و سوفیانی كوري عويهينه و فوضهيل و ئيبنولموبارهك و ئهحمهد و ئيسحاق يه كدهنگن لهسه رئه وهي كه 🕷 🕷) به زاتي خوّي لهسه ر عه رشه كهيهتي، وه زاستي 🕷 (ﷺ) له ههموو شوێنێکه، وه ئهو دائهبهزێت بۆ ئاسماني دونيا، وه ئهو تورهئهبي و رازي ئهبي وه قسه ئهكات به ههرشيّوهيهك كه بيهوي). وه سیجزی ئەلىن: (وه ئەحمەدی كوړی حەنبەل رەحمەتی نشی لیبنی دەقی ههیه لهسهر ئهوهی که الله به زاتی خوی لهسهر عهرشه کهیهتی، وه زانستی الله له ههموو شوینیکه، وه خوی ئهوهی ریوایهت کردووه و جگه خوشی ريوايهتيان كردووه له عبداللهى كورى نافيع له ماليكى كورى ئهنهس رەحمەتى اللهى لىنبى، وە بەدلنياييەوە جگە يەكىك لەگەل ابن نافع لە مالیکی کوری ئەنەسەوە ریوایەتیان کردووه، وەھەروەھا متمانەپیکراوان ریوایهتیان کردووه له سوفیانی کوری سهعیدی ثهورییهوه، وه ریوایهتکراوه هاوشيوهي ئهوه له ئهوزاعي، وه ئهوانه پيشهواكاني ناوچهكانن، وه بيروباوهري ئههلي حهققه كه 📸 (ﷺ) لهسهروو عهرشيتي به زاتي خوّي بهبی به رکه و تنی، وه که رامییه کان وه ئه وانه ی شوینکه و ته یانن ده رباره ی وتدى بدركەوتن گومران).

۱۷) ئەبو عوسمان صابونى (٤٤٩ ك.): دەڭى : وە ئەھلى حەدىث بروايان وايە و شايەتىش دەدەن كە الله پاكو بىلگەردى بۆ ئەوە لەسەروو حەوت ئاسمانەكانەوە لەسەر عەرشەكەيەتى ھەر وەك چۆن لە كتىبەكەيدا دەربىريووە: (إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

⁽۱۸) ذهههبی له [العلو، ۲۹ه]دا ئهیگوازیتهوه له [الإبانة للسجزي]هوه، وه ئهلیّ: (وتم: ئهوهی که گواستویّتییهوه لهوانهوه ههمووی ناسراو و پاریزراوه، جگه وشهی (بذاته)، واته: به خودی خوّی، ئهمهش ئهگهریّتهوه بو زیره کی خوّی که پالی داوه بو ئهو پیشهوایانه، پالدانه کهشی به واتایه، واته بو ئهوهی عهرش جیابکریّتهوه له جگه عهرش لهو شویّنانه کانی تر.

۱۸) ئیبنو عهبدولبه (۲۳۳ ک.) ئه لیّ: (وه ئهم فه رمووده به لْگهیه لهسه رئه وه که له ئاسمانه لهسه رعه رش لهسه روو حهوت ئاسمانه کانه وه وه زانسته که که هه مهموو شویّنیّکه وه کوو کوّمه لیّک له ئه هلی سوننه ت و ئه هلی فیقه و ئه شهر) (۲۷).

۱۹) قهوام السنةی ئهصبههانی (۳۰ه ک.) ئه لنی: (الله ئاسمانه کان و زهوی به دیهینا، وه عهرشه کهی لهسه رئاو بوو پیش دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی، دوای ئهوه ئیستوای کردووه لهسه عهرش دوای به دیهینانی ئاسمانه کان و زهوی، وه کوو چون له ده قه کاندا هاتوو، وه ئهمه واتای پیوه نوسان نییه، به للکو ئه و ئیستوای کردووه لهسه رعه رش به بی چونیتی بودانان، وه کوو چون ده رباره ی خوی و تویه تی.

⁽٦٩) يونس: ٣.

⁽٧٠) الرعد : ٢.

⁽٧١) الفرقان : ٥٩.

⁽٧٢) السجدة : ٤.

⁽٧٣) طه : ٥.

⁽٧٤) آل عمران : ٧.

⁽٧٥) عقيدة السلف أصحاب الحديث.

⁽٧٦) الاستذكار، به: ٢، لا: ٧٧ه.

وه ئهوانه بانگهشهی ئهوه ئهکهن [واته: ئیبن فهورهک و هاوه لهکانی]: (که نابی ئاماژه بکری بو الله سهری پهنجه کان بو ئاسمان، ئهوه ئهبیته دیاری کردن).

وه ههموو موسلمانان هاوران لهسهر ئهوهی که ئهو بلند و ههره بهرزه، وه قورئانیش بهوه گوفتاری کردووه له فهرموودهی اللهٔدا (سَبِّح اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) (۷۷)، واته: (تهسبیحاتی یهروهردگاری ههره بلندت بکه).

دوای ئهوه بانگهشهی ئهوه ئهکهن که: (ئهو بلندییه بهواتای دهسه لاته نهک بلندی زاتی پاکی).

وه له لای موسلمانان که بلندییه کهی بلندی زاتی پاکیتی، وه بلندیه تی له ههموو جوره بلندیه ته تر لهبهرهوهی بلندیه تی سیفه تی ستایشه، وه جیگربووه که الله بلندیه تی ههیه به زاتی پاکی، وه بلندیه تی سیفه ته کانی، وه بلندیه تی دهسه لات

وه له ریّگریکردنیان له ئاراستهکردن بو ش (ش) بهرهو ئاسمان دوبهرکییه بو ههموو خاوهن دینهکان، لهبهرهوهی کوی گشتی موسلمانان و ههموو دینیهکان ریّککهوتوون لهسهر ئهوهی ئاماژه بکریّت بو ش بهرهو ئاراستهی سهرهوه له نزا و پارانهوهدا، ریّککهوتنیان بهگشتی لهسهر ئهو به لگهیه، وه کهس ریّگهینهداوه ئاماژه بکریّت بهرهو ئاراستهی خوارهوه یان ههر ئاراستهیهکی تر جگه له سهرهوه)(۱۷۰۰).

۲۰) ئیبنو روشدی حهفید (۲۰۰ ک.) ئهڵێ: (قسهکردن له ئاراستهدا: ههرچی دهربارهی ئهم سیفهته ههیه، ههر لهسهرهتاوه ئههلی شهریعهت ئهیان سهلماند بۆ ش پاک و بێگهردی بۆ ئهوه ههتا موعتهزیله پهکیانخست، دوای ئهوهیه دواییهکانی ئهشعهریهت شوێنیان کهوتن له پهکخستنیدا وهک ئهبی مهعالی جوهینی و ئهوانهی شوێنی کهوتن، وه رووکهشی شهرع سهلماندنی ئاراسته به پێویستی دهکات.. لهبهرهوهی ههموو شهریعهتهکان بنیاتنراوه لهسهر ئهوهی ش له ئاسمانه، وه لهوێوه فریشتهکان دائهبهزن به وهحی بۆ پێغهمبهران، وه له ئاسمانهوه کتێبهکان دابهزیووه، وه بهرهو ئهوێوه شهورچوه شهورچوه شهورچوه شهورچوه شهریعهای وه

⁽w) الأعلى : ١.

⁽٧٨) الحجة في بيان المحجة وشرح عقيدة أهل السنة، به: ٢، لا: ١١٦ و ١١٧.

ههموو داناکان لهسهر ئهوه رینککهوتوون که آلله و فریشته کان له ئاسمانن وه کوو چون ههموو شهریعه ته کان رینککهوتون لهسهری (۱۷۷).

⁽٧٩) الكشف عن مناهج الأدلة في عقائد الملة، لا: ١٤٥.

له كۆتايىدا ئەوە ئەلنىن كە يەروەردگارمان فەرموويەتى:

(وَمَن يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ ٱلْمُدَىٰ وَيَتَبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ ٱلْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ، مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ، جَهَنَّمَ وَسَآءَتْ مَصِيرًا) (٨٠).

واته: (وه ههر کهسێک دژايهتی پێغهمبهر ﷺ) بکات پاش ئهوهی که رێبازی راستی بۆ روون بوويهوه و شوێنی رێگايهکی تر بکهوێ بێجگه له رێگهی برواداران رووی وهردهگێړين بۆ ئهو رێبازهی که ههلی بژاردووه و دهيخهينه دۆزهخ ئای چ پاشه رۆژێکی خراپه).

(وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ ٱلْحَيَّوَةِ ٱلدُّنْيَا وَلَا تُطعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ, عَن ذِكْرِنَا وَٱتَّبَعَ هَوَلهُ وَكَانَ أَمْرُهُ, فُرُطًا) (٨١).

واته: (بهگوینی کهسینک مهکه که دلیمان له یادی خومان بی ناگا کردووه و شوینی ههواو نارهزووی خوی کهوتووه ههموو کارهکانی خراپ و له سنوور دهرچووه).

(سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۞ وَسَلَمُ عَلَى ٱلْمُرْسَلِينَ ۞ وَٱلْحُمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ) (٨٢).

واته: (پهروهردگارت پاک و بینگهرده پهروهردگاری بالا دهست لهوهی بی باوه پان دهیلین ده رباره ی شه سلاوو دروودیش بی گشت پیغهمبه ران شه سوپاس و ستایشیش بی خوای پهروه ردگاری هه موو جیهانیان).

محمد بن شمس الدين

⁽۸۰) النساء: ۱۱۰

⁽۸۱) الكهف: ۲۸.

⁽۸۲) الصافات: ۱۸۰ يو ۱۸۲.

ئەلىيىن:

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

ليبووينهوه له وهرگيراني ئهم ناميلكهيه له:

77 / جماد الآخرة / ١٤٤٤ بعد هجرة النبي
صلوات الله والسلام عليه وعلى آله وصحبه أجمعين
قضاء كلار / محافظة السليمانية / إقليم كردستان - العراق

فهئرين

	٣	كتكنتا
	ئى نوسەر ٤	
	ت د ئايەتەكانى قورئانى پىرۆز ٨	
	؛ فەرموودەكانى پێغەمبەرى خوا رﷺ)	. ووهم:
۱۷	ئەو ئىماندارە، ئازادى بكە	(1
	ئهو ئاسمانهي الله (ه)ي لييه	
	ئهوهی له ئاسمانه رهحمتان پیدهکات	
	متمانه پيکراوي ئهو م که له ئاسمانه	
	لهلاي خۆيەتى لەسەروو عەرشەوە	
	نزیکبوویه وه له الله ی به دهسه لاتداری پهروه ردگاری خاوهن شکو	
	پهروهردگارمان له کوی بووه پیش به دیهینانی به دیهینراوان؟	
	ن وتدی هاوه لانی پینغدمبدری خوا (ﷺ) وه له خاندواده کهشی ۲۱	
۲١	' ئەبى بەكرى صديق (ﷺ)	
	عومهری کوړی خهتاب (گ)	
	عائیشه دایکی باوه رداران (الله لینی رازیبیت)	
	زەينەبى دايكى باوەرداران (الله لايى رازيبيت)	
	ئيبن عهباس (ه)	
	عبداللهی کوری مهسعود (ه)	
	م: كۆدەنگ <i>ى</i> زانايان	چواره
72	سهعیدی کوری عامری ضهبعی (۲۱۰ ک.)	(1
72	ئيسحاقي كوڕى ڕاهويه (۲۳۸ ك.)	(\
	قوتەيبەي كورپى سەعيد (٣٤٠ ك.)	
	ئەبو زورعەي رازى (٢٦٤ ك.)	
72	ئەبو حاتەمى رازى (٧٧ ك.)	(0
10	ئیبنو قوتهیبهی دینهوهری (۲۷٦ ک.)	(٦
70	عوسمانی کوری سهعیدی داریمی (۲۸۰ ک.)	(V
٧٦	(\langle \tau_1) \tau_1 \tau_2	(A

۲٦	٩) زهکهریای ساجی (۳۰۷ ک.)
۲۷	۱۰) محمدی کوری ئیسحاقی کوری خوزهیمه (۳۱۱ ک.)
	١١) ئەبولجەسەنى ئەشغەرى (٣٢٤ ك.)
	۱۲) ئیبنو ئەبى زەيدى قەيرەوانى (۳۸٦ ک.)
	۱۳) ئيبنو بهطهى عوكبورى (۱۳۸ ک.)
	۱۶) ئيبنو عومەرى طەلمەنكى ئەندەلوسى (۲۹۹ ك.)
	١٥) ئيبنو نوعهيمي ئهصبههاني (٤٣٠ ك.)
	١٦) ئەبو نەصرى سىجزى (٤٤٤ ك.)
	١٧) ئەبو عوسمانى صابونى (٤٤٩ ك.)
٣١	١٨) ئيبنو ئەبدولبەر (٤٦٣ ك.)
	١٩) وهوام السنةى تُمصبه هانى (٥٣٥ ك.)
	۲۰) ئیبنو ٔ روشدی حهفید (۹۰۰ ک.)
	له كۆتايىدا
	پێړست